

KLACHTENCOMMISSIE EENHEID AMSTERDAM

Jaarverslag 2015

Amsterdam, januari 2017

KLACHTENCOMMISSIE EENHEID AMSTERDAM

Hoorzittingen:
Amstel 1
1011 PN Amsterdam

Postadres:
Postbus 2287
1000 CG Amsterdam

Telefoon: 088-1691544
e-mailadres: klachtencommissie@amsterdam.politie.nl

Inhoudsopgave

.....	1
Voorwoord	4
Hoofdstuk 1 Algemeen.....	5
1.1 Inleiding	5
1.2 Personele bezetting secretariaat.....	5
1.3 Werkzaamheden	6
Hoofdstuk 2 Klachten en evaluatie	7
2.1 Aantal klachten en adviezen.....	7
2.2 Cijfermatige overzichten van afgehandelde klachten	8
2.3 Doorlooptijd	10
Hoofdstuk 3 Maatstaven.....	11
3.1.1 Politieoptreden: bejegening/houding/gedrag.....	11
3.1.2 Politieoptreden: onjuiste actie	11
3.1.3 Politieoptreden: vrijheidsbeperking en vrijheidsbeneming.....	11
3.1.4 Politieoptreden: geen of onvoldoende actie	12
3.1.5 Geweld: fysiek.....	12
3.1.6 Geweld: handboeien	13
3.1.7 Dienstverlening en service: aangifte/klacht niet opnemen.....	13
3.1.8 Politieoptreden: arrestantenbehandeling	13
3.1.9 Politieoptreden: legitimeren	14
3.1.10 Dienstverlening en service: informatieverstrekking.....	14
3.1.11 Politieoptreden: objectiviteit	14
3.1.12 Bevoegdheden: binnentreden	14
3.1.13 Bevoegdheden: Identificatie (conform W.I.D.)	15
3.2 Selectie uit de uitgebrachte adviezen	15
Hoofdstuk 4: TER AFSLUITING.....	23
Bijlage A	24
Samenstelling Klachtencommissie Eenheid Amsterdam	24

Voorwoord

Voor u ligt het verslag over het jaar 2015 van de klachtencommissie van de politie, eenheid Amsterdam (hierna: de commissie). Deze heeft, evenals de gecombineerde verslagen over 2013 en 2014, een sober karakter. Dat wordt mede veroorzaakt doordat de commissie de eerste helft van 2015 op halve kracht heeft gedraaid en een van de leden tot het eind van het jaar niet aan het commissiewerk heeft kunnen deelnemen.

Het secretariaat is in de loop van 2015 (onverwacht) voor 100% van personele bezetting gewisseld. Kortom, de omstandigheden om data te verzamelen en bij te houden ten behoeve van dit jaarverslag waren niet ideaal. Met de schaarse ons wel ter beschikking staande gegevens hebben we er het beste van gemaakt.

Henk de Graaff
(voorzitter)

Hoofdstuk 1 Algemeen

1.1 Inleiding

Zoals in het voorwoord al gezegd was 2015 voor de commissie wat betreft personeelsbezetting een turbulent jaar. Per 1 juni van dat jaar zijn drie nieuwe leden benoemd (waaronder de voorzitter en de vicevoorzitter). Een van de langer zittende leden van de commissie heeft als gevolg van persoonlijke omstandigheden nauwelijks kunnen deelnemen aan de werkzaamheden van de commissie.

Voor de werkzaamheden van de commissie heeft dit alles ingrijpende gevolgen gehad. Er kon niet, zoals wel gebruikelijk was, worden gewerkt in twee kamers. Daarnaast heeft het “indalen” van de nieuwe leden en het gewend raken aan de bestaande mores, maar ook het inbrengen van eigen visies op de inhoud en vorm van de werkzaamheden veel tijd en energie gevergd. Een en ander heeft ertoe geleid dat de werkvoorraad is opgelopen en dat zaken trager zijn afgehandeld dan wenselijk.

Het ontbreken van stabiliteit in de ondersteuning heeft op het functioneren van de commissie niet een positieve neerslag gehad. Het onverwachte vertrek van de ambtelijk secretaris (een week voor zijn vertrek werd dit aan de voorzitter medegedeeld) heeft bij de leden van de commissie vragen opgeroepen voor wat betreft het personeelsbeleid.

Als gevolg van een per 18 november 2014 doorgevoerde wijziging van de Regeling klachtbehandeling politie zijn alle nieuwe leden op aanbeveling van de regioburgemeester en de hoofdofficier van justitie benoemd door de minister van Veiligheid en Justitie. Dit geldt ook voor de herbenoeming van de langer zittende leden die nog zijn benoemd door de korpschef.

In 2015 is de eerder waargenomen daling van het aantal door de politiechef aan de commissie gevraagde adviezen doorgezet. In 2013 heeft de politiechef de commissie in 113 klachten om advies gevraagd; in 2014 in 73 klachten en in 2015 in 61 klachten. Of hiermee definitief een dalende trend is ingezet in het aantal klachten dat de commissie afdoet, is nu niet met zekerheid te zeggen. Om een dergelijke trend te kunnen bevestigen zal nader onderzoek moeten worden gedaan. Daarbij dient zeker de totale “omzet” van de informele fase te worden betrokken. Ook op landelijk niveau dient nader vergelijkend onderzoek te worden gedaan naar de hier gesignaleerde ontwikkeling. Voor een meer gedetailleerde cijfermatige weergave van de door de commissie in 2015 behandelde klachten verwijs ik u naar hoofdstuk 2 van dit verslag.

1.2 Personele bezetting secretariaat

De onzekerheid over de rechtspositie van de secretariële medewerkers en de status van hun dienstverband die in de voorgaande jaarverslagen uitgebreid aan de orde zijn geweest, zouden hier weer uitgebreid aan de orde kunnen komen. Eind 2015 is aan die onzekerheid nog geen einde gekomen. De uitzendcontracten op basis waarvan de nieuwe secretariële medewerkers werkten zijn per 1 januari 2016 weliswaar vervangen door een tijdelijke aanstelling bij de politieorganisatie, maar meer rechtspositionele zekerheid dan voorheen wordt daardoor niet geboden. De commissie begrijpt het verband tussen reorganisatie en (totale omvang van de) formatie, maar meer dan drie jaar (in 2016 is er ook nog niets veranderd) rechtspositionele onzekerheid is naar ons oordeel veel te lang. De commissie houdt er overigens wel rekening mee dat indien het aantal uit te brengen adviezen zodanig daalt als zich thans laat aanzien dit gevolgen zal hebben voor de bezetting van het secretariaat.

1.3 Werkzaamheden

De commissie heeft tot taak het behandelen van klachten over gedragingen van politieambtenaren die bij de eenheid Amsterdam zijn tewerkgesteld. De klachten die door de politiechef ter advisering aan de commissie zijn voorgelegd, zijn niet bemiddelbaar gebleken of klagers willen om andere hen moverende redenen een oordeel van de politiechef. Tevens is de commissie belast met het gevraagd en ongevraagd adviseren van de politiechef over klachten met betrekking tot gedragingen van politieambtenaren werkzaam bij ondersteunende diensten binnen het werkgebied van de eenheid. De klachtencommissie adviseert voorts, gevraagd en ongevraagd, de politiechef op grond van haar bevindingen van bij de commissie binnengekomen klachten.

De maatstaf die de commissie hanteert voor de beoordeling van politieoptreden is de behoorlijkheid. Zowel bij gegrond verklaring als bij ongegrond verklaring van een klacht maakt de commissie in het uit te brengen advies inzichtelijk welke feiten en omstandigheden naar haar oordeel bij de beklaagde gedraging hebben meegespeeld en mede hebben geleid tot het uitgebrachte advies. Naar het oordeel van de commissie is bij gegrond verklaring van de klacht van belang dat de inhoud van het advies door een leidinggevende met de beklaagde politieambtenaar wordt besproken. De commissie begrijpt dat de adviezen binnen de eenheid breder bekend worden gemaakt dan alleen aan betrokken ambtenaren indien de materie zich daarvoor leent. Het doel hiervan is de verbetering van de kwaliteit van het politieoptreden binnen een lerende organisatie.

De commissie ziet ook als - ongeschreven - taak het verduidelijken van de taken en bevoegdheden van de politie aan de burger. Het komt voor dat een in de ogen van een burger evident onbehoorlijk optreden, het meest geëigende politieoptreden is. Politieambtenaren worden in de dagelijkse praktijk regelmatig met lastige situaties geconfronteerd waarbij op juiste wijze wordt opgetreden, ook al lijkt dit in de ogen van omstanders vaak anders.

Hoofdstuk 2 Klachten en evaluatie

2.1 Aantal klachten en adviezen

In 2015 is door de politiechef in 58 klachtdossiers advies gevraagd aan de commissie. Dit is aanzienlijk minder dan in 2014 (73) en 2013 (113). In totaal zijn er dit jaar 61 klachten behandeld. Dit betreffen zowel klachten uit het jaar 2015 als ook klachten uit de jaren 2014 en zelfs 2013. Door 6 klagers is de door hen ingediende klacht ingetrokken. De commissie heeft bij 6 klachten aan de politiechef het advies gegeven deze tijdelijk buiten behandeling te stellen. In de overige gevallen heeft de commissie een meer inhoudelijk advies verstrekt.

De 61 klachten bestaan uit in totaal 178 klachtelementen. Hoewel er gelet op het Besluit vaststelling klachtrubrieken 2013 33 subklachtrubrieken zijn, is er een zogenaamde top 13 waarneembaar. Deze top 13 omvat 152 van de 178 klachtelementen (85%). In de top 13 zijn alle vier de hoofdrubrieken, te weten Geweld, Bevoegdheden, Dienstverlening & Service en Politieoptreden, vertegenwoordigd. De 'best' vertegenwoordigde hoofdrubriek in de top 13 is het Politieoptreden. Deze hoofdrubriek komt overigens niet alleen het meest voor in de top 13. Per saldo wordt over gedragingen vallende onder de hoofdrubriek Politieoptreden het meest geklaagd (55%). Dit is aanzienlijk meer dan de overige hoofdrubrieken Geweld (14%), Bevoegdheden (21%) en Dienstverlening & Service (9%).

2.2 Cijfermatige overzichten van afgehandelde klachten

Ingediende klachtelementen (tabel 1)

Hoofdklachtrubriek	Subklachtrubriek	Aantal	Percentage
Geweld	Fysiek	18	10%
	Handboeien	8	4%
	Wapenstok	0	0%
	Pepperspray	0	0%
	Diensthond	0	0%
	Vuurwapen	0	0%
Bevoegdheden	Vrijheidsbeneming	16	9%
	Binnentreden	5	3%
	Doorzoeken	1	1%
	Inbeslagneming	2	1%
	Fouilleren	4	2%
	Zaakwaarneming	1	1%
	Identificatie (conform W.I.D.)	5	3%
	Verhoor	4	2%
Dienstverlening & Service	Bereikbaarheid	0	0%
	Niet of te laat komen	0	0%
	Aangifte/klacht niet opnemen	5	3%
	Informatieverstrekking	8	4%
	Privacyschending	2	1%
	Persvoorlichting	0	0%
	Klachtbehandeling	2	1%
Politieoptreden	Geen of onvoldoende actie	9	5%
	Onjuiste actie	14	8%
	Arrestantenbehandeling	11	6%
	Discriminatie	4	2%
	Seksuele intimidatie	0	0%
	Bejegening/houding/gedrag	37	21%
	Afspraken niet nakomen	2	1%
	Naam/legitimatie	11	6%
	Verkeersgedrag	3	2%
	Vastleggen/verantwoorden	1	1%
	Deskundigheid	0	0%
	Objectiviteit	5	3%
	Onbekend		
Totaal		178	99%

Bron: registratie commissiesecretariaat 2015

Noot: de percentages zijn afgeronde getallen.

Top dertien klachtelement

Hoofdklachtrubriek	Subklachtrubriek	Aantal	Percentage
Politieoptreden	Bejegening/houding/gedrag	37	21%
Geweld	Fysiek	18	10%
Bevoegdheden	Vrijheidsbeneming	16	9%
Politieoptreden	Onjuiste actie	14	8%
Politieoptreden	Arrestantenbehandeling	11	6%
Politieoptreden	Naam/legitimatie	11	6%
Politieoptreden	Geen of onvoldoende actie	9	5%
Geweld	Handboeien	8	4%
Dienstverlening & Service	Informatieverstrekking	8	4%
Bevoegdheden	Binnentreden	5	3%
Bevoegdheden	Identificatie (conform W.I.D)	5	3%
Dienstverlening & Service	Aangifte/klacht niet opnemen	5	3%
Politieoptreden	Objectiviteit	5	3%
Totaal		152	85%

Bron: registratie commissiesecretariaat 2015

Advies beslissing per klachtelement top dertien

Hoofdklachtrubriek	Subklachtrubriek	NO	G	O	GO
Politieoptreden	Bejegening/houding/gedrag	0	9	13	9
Geweld	Fysiek	0	5	6	3
Bevoegdheden	Vrijheidsbeneming	0	4	8	0
Politieoptreden	Onjuiste actie	0	5	4	3
Politieoptreden	Arrestantenbehandeling	0	2	7	1
Politieoptreden	Naam/legitimatie	0	5	4	0
Politieoptreden	Geen of onvoldoende actie	1	1	3	0
Geweld	Handboeien	0	5	1	0
Dienstverlening & Service	Informatieverstrekking	0	1	6	0
Bevoegdheden	Binnentreden	0	3	1	0
Bevoegdheden	Identificatie (conform W.I.D)	0	3	2	0
Dienstverlening & Service	Aangifte/klacht niet opnemen	0	3	2	0
Politieoptreden	Objectiviteit	0	0	4	0
Totaal		1	46	61	16

Bron: registratie commissiesecretariaat 2015

Advies van de commissie aan de politiechef per klachtelement

Advies	Aantal	Percentage
Gegronnd	54	30,3%
Ongegrond	70	39,3%
Geen oordeel	21	11,8%
Niet ontvankelijk	1	0,6%
Overig	32	18%
Totaal	178	100%

Bron: registratie commissiesecretariaat 2015

2.3 Doorlooptijd

De gemiddelde doorlooptijd in de formele fase in het jaar 2015 is licht gestegen ten opzichte van de jaren 2013 en 2014. Zat er toen tussen de adviesaanvraag door de politiechef en de adviesverstrekking door de commissie respectievelijk 145 en 143 dagen, in 2015 was de gemiddelde doorlooptijd 153 dagen (bijna 22 weken).

Gelet op artikel 72 Politiewet 2012 in samenhang met artikel 9:11 van de Algemene wet bestuursrecht geldt een uiterlijke termijn van 18 weken voor de afhandeling van een klacht. Hiermee is bedoeld de termijn tussen ontvangst van de klacht en de beslissing van de politiechef. Hoewel de commissie voortvarend te werk gaat zodra de klacht bij haar is binnengekomen, is de commissie grotendeels afhankelijk van de reactiesnelheid van klager en politieambtenaren. Vertraging in de procesgang, hoe hinderlijk ook, is soms niet te voorkomen en vaak ook niet aan de commissie toe te rekenen. Situaties waarin klager op herhaalde verzoeken niet reageert en klagers of beklaagden die aangeven soms zeer lange periodes niet op een hoorzitting te kunnen verschijnen, zijn omstandigheden waarop de commissie geen invloed heeft.

Hoofdstuk 3 Maatstaven

In dit onderdeel staat de commissie stil bij de dertien meest voorkomende klachten en klachtelementen. Per klacht(onderdeel) formuleert de commissie de maatstaf/maatstaven aan de hand waarvan de commissie tot haar beoordeling is gekomen. Het kader waarbinnen de commissie tot een oordeel komt, is niet strikt juridisch. Althans, dat mag het niet zijn. In haar oordeel betreft de commissie wel degelijk de voor de politie bestaande instructies als ook sommige wettelijke kaders maar in het geheel niet juridische omstandigheden spelen bij de oordeelsvorming van de commissie wel een rol. Het is enigszins krom gezegd: niet alles wat mag, moet en niet alles wat moet, mag. Die laatste vaststelling geeft de commissie ruimte in haar oordeelsvorming andere invalshoeken te betrekken. De commissie heeft hiermee gelijkelijk de Nationale Ombudsman een eigen toetsingskader.

De commissie stelt voorop dat veel goed gaat in de contacten tussen politie en burger. In lang niet alle gevallen leiden klachten of klachtelementen tot een gegrondverklaring. Ongeacht de uitkomst van het klachtenprocedure, gegrond of niet gegrond, biedt de klacht een leermoment voor de betreffende politieambtenaar en ook voor zijn of haar collega's. Anderzijds geeft het de klagende burger de kans om (meer) inzicht te krijgen in de afwegingen en verantwoordelijkheid van de politieambtenaar.

3.1.1 Politieoptreden: bejegening/houding/gedrag

Voor bejegening houdt de commissie de volgende maatstaf aan. De verhouding tussen een burger en een politieambtenaar die verbaliserend of anderszins optreedt, is per definitie een ongelijkwaardige verhouding. Dat klemmt temeer als de burger het niet met de ambtenaar van politie eens is en er voor de burger negatieve consequenties aan het optreden zijn verbonden. Een dergelijke situatie kan leiden tot frustratie en oplopende emoties aan de kant van de burger. Van de politieambtenaar mag worden verwacht dat hij professioneel en de-escalerend met dergelijke emoties omgaat.

3.1.2 Politieoptreden: onjuiste actie

Voor het klachtelement Politieoptreden: onjuiste actie kan geen eenduidige maatstaf worden gegeven. Daarvoor is de casuïstiek te divers.

3.1.3 Politieoptreden: vrijheidsbeperking en vrijheidsbeneming

Voor vrijheidsbeperking - te weten staandehouding- geldt de volgende maatstaf. Staandehouding is een, op grond van artikel 52 in samenhang met artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering aan de opsporingsambtenaar toekomend vrijheidsbeperkend dwangmiddel jegens de verdachte. Dat brengt met zich dat er voldoende reden aanwezig moet zijn om klager als verdachte aan te merken. De verdachte heeft te dulden dat hem naar zijn naam en verdere personalia wordt gevraagd en dat hij daartoe even wordt stilgehouden.

Voor vrijheidsbeneming (aanhouding, ophouden, inverzekeringstelling) geldt de volgende maatstaf. Op grond van artikel 53 in samenhang met artikel 27 van het Wetboek van

Strafvordering is een politieambtenaar bevoegd een verdachte in geval van ontdekking op heterdaad aan te houden. Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit voortvloeit. Het vermoeden moet redelijk zijn en gebaseerd op feiten en omstandigheden. Dit betekent dat alleen de mogelijkheid dat iemand een strafbaar feit zou kunnen hebben gepleegd onvoldoende is, als dat niet onderbouwd kan worden door feitelijke omstandigheden die objectiveerbaar zijn.

De vrijheidsbeneming in de vorm van de aanhouding – en daarbij behorend het ophouden voor onderzoek – kan gevolgd worden met een bevel tot inverzekeringstelling. Daartoe zijn bepalend de artikelen 57, 58 en 59 van het Wetboek van Strafvordering. Voor onderzoek kan de aangehouden verdachte 6 uur worden opgehouden. Ter identificatie kan deze termijn met eenmaal 6 uur worden verlengd. Voor de berekening van deze termijnen wordt de tijd tussen middernacht en negen uur 's ochtends niet meegerekend.

In situaties waarbij minderjarigen zijn betrokken, dient voorzichtig met dwangmiddelen te worden omgegaan. In het bijzonder stelt artikel 37 sub b van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind dat het opsluiten van minderjarigen enkel in uiterste noodzaak mag gebeuren en dan zo kort mogelijk. Bovendien bepalen artikel 5.1.3. van het Huishoudelijk Reglement Arrestantenzorg en artikel 5.1.3 van het Dienstvoorschrift arrestantenzorg dat in het geval van minderjarige ingesloten en ingesloten geldt, dat er vanwege hun leeftijd expliciet rekening met hun wensen en behoeften moet worden gehouden.

3.1.4 Politieoptreden: geen of onvoldoende actie

De politie heeft op grond van artikel 3 Politiewet tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegd gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan degenen die deze behoeven. Deze uitvoering van de politie dient adequaat te gebeuren.

3.1.5 Geweld: fysiek

Op grond van artikel 7 van de Politiewet 2012 is de politieambtenaar voor de uitvoering van de politietaak bevoegd in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening geweld te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt.

Volgens artikel 12a lid 1 sub b van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar (Ambtsinstructie) is het gebruik van pepperspray geoorloofd om een persoon aan te houden die zich aan een aanhouding, voorgeleiding of andere rechtmatige vrijheidsbeneming tracht te onttrekken. Volgens artikel 12b van de Ambtsinstructie waarschuwt de politie (zo mogelijk) onmiddellijk voordat hij gericht pepperspray tegen een persoon zal gebruiken, met luide stem of op andere niet mis te verstane wijze.

Volgens artikel 12c van de Ambtsinstructie wordt pepperspray tegen een persoon ten hoogste twee maal gebruikt.

3.1.6 Geweld: handboeien

Op grond van artikel 22 van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en andere opsporingsambtenaren, kan de politie verdachten bij vervoer van een rechtens van zijn vrijheid beroofde verdachte handboeien aanleggen indien deze zich daadwerkelijk fysiek tegen de vrijheidsbeneming verzet en indien er feiten of omstandigheden zijn waarop de betrokken politieambtenaren in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat er gevaar bestaat dat verdachte zich door vlucht aan de vrijheidsbeneming zal onttrekken of dat er van een onmiddellijk dreigend gevaar sprake is. Het omdoen van handboeien mag echter geen automatisme zijn. Een houding waarbij de verdachte zich slechts verbaal agressief uit, is op zich geen grond om een veiligheidsrisico te vrezen.

3.1.7 Dienstverlening en service: aangifte/klacht niet opnemen

Artikel 161 van het Wetboek van Strafvordering luidt als volgt:
Ieder die kennis draagt van een begaan strafbaar feit is bevoegd daarvan aangifte of klachte te doen.

Artikel 163 van het Wetboek van Strafvordering luidt als volgt:

1. De aangifte van enig strafbaar feit geschiedt mondeling of schriftelijk bij de bevoegde ambtenaar, hetzij door de aangever in persoon, hetzij door een ander, daartoe door hem van een bijzondere schriftelijke volmacht voorzien.
2. De mondelinge aangifte wordt door de ambtenaar die haar ontvangt, in geschrifte gesteld en na voorlezing door hem met de aangever of diens gemachtigde ondertekend. Indien deze niet kan tekenen, wordt de reden van het beletsel vermeld.
3. ...
4. Op zijn verzoek ontvangt de aangever een kopie van de aangifte dan wel een kopie van het proces-verbaal van aangifte.
5. ...
6. Tot het ontvangen van de aangiften bedoeld in de artikelen 160 en 161, zijn de opsporingsambtenaren ... verplicht.

Hoewel de politie verplicht is tot het opnemen van een aangifte, betekent dit niet dat het opnemen van een aangifte op stel en sprong moet gebeuren. In dat geval dient de betreffende politieambtenaar wel aan te geven dat de aangifte op een ander moment zou kunnen worden opgenomen of kan een afspraak worden ingepland.

3.1.8 Politieoptreden: arrestantenbehandeling

Ten aanzien van de behandeling van ingesloten en is er een diversiteit aan regelgeving. Deze regelgeving is onder meer neergelegd in de Ambtsinstructie, het Wetboek van Strafvordering en het Huishoudelijk Reglement Arrestanten. Zo is er bijvoorbeeld bepaald hoe vaak een ingeslotene minimaal voedsel aangeboden moet krijgen en hoe vaak en hoelang een ingeslotene mag luchten. De commissie heeft apart van de regelgeving als uitgangspunt dat de politie jegens arrestanten een bijzondere zorg heeft.

3.1.9 Politieoptreden: legitimeren

Volgens artikel 2, aanhef, sub b, van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar dient een politieambtenaar in uniform zich op verzoek te legitimeren. In beginsel dienen politieambtenaren desgevraagd hun naam of stamnummer op duidelijke wijze te verstrekken, waardoor de burger weet met welke politieambtenaar hij of zij van doen heeft. Als regel volstaat het als een politieambtenaar zijn stamnummer of naam mondeling mededeelt.

3.1.10 Dienstverlening en service: informatieverstrekking

De politie verstrekt met in achtneming van de geldende wet- en regelgeving en gelet op de feiten en omstandigheden al dan niet op verzoek van een betrokkene de op dat moment voor betrokkene relevante informatie

3.1.11 Politieoptreden: objectiviteit

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat wordt gehandeld zonder vooringenomenheid. Dit houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Het begrip onpartijdigheid heeft betrekking op de houding van bestuursorganen tegenover burgers en het onderwerp van de zaak. Die houding dient vrij te zijn van vooringenomenheid en vooroordeel. Ook de schijn van partijdigheid moet worden vermeden. Een verhoor strekt tot (objectieve) waarheidsvinding. Daarbij dient geen sprake te zijn van vooringenomenheid bij de verhorende politieambtenaar. Dit brengt met zich mee dat de politie het onderzoek objectief en zorgvuldig verricht

3.1.12 Bevoegdheden: binnentreden

Op grond van artikel 12 van de Grondwet is het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner alleen geoorloofd in de gevallen bij of krachtens de wet bepaald, door hen die daartoe bij of krachtens de wet zijn aangewezen. Zoals volgt uit artikel 1 lid 4 van de Algemene wet op het binnentreden (Awbi) dient de politieambtenaar die met toestemming van de bewoner wenst binnen te treden, voorafgaand aan het binnentreden diens toestemming te vragen. De toestemming moet blijken aan degene die wenst binnen te treden. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is volgens artikel 2 lid 1 Awbi een schriftelijke machtiging vereist, tenzij dit bij wet is uitgezonderd. De machtiging wordt zo mogelijk getoond. Gelet op artikel 2 lid 3 Awbi is een schriftelijke machtiging niet vereist, indien ter voorkoming of bestrijding van ernstig en of gevaar voor de veiligheid van personen of goederen terstond in de woning moet worden binnentreden. Dit is echter slechts in uitzonderlijke situaties het geval, bijvoorbeeld bij een ontdekking op heterdaad van een geweldsdelict in een woning. Dit binnentreden is dan rechtmatig, omdat belangen van hogere orde dan de belangen tot bescherming waarvan het huisrecht strekt, op het spel staan.

Indien een politieambtenaar binnentreedt in een woning die belast is met de opsporing van strafbare feiten of enig ander onderzoek, verplicht artikel 1 lid 1 van de Algemene wet op het

binnentreden dat de politieambtenaar zich voorafgaand legitimeert en mededeling doet van het doel van binnentreden. In lid 2 is bepaald dat in lid 1 genoemde niet hoeft te worden nageleefd in het geval van onmiddellijk en ernstig gevaar, in het geval van feitelijke onmogelijkheid en indien het de strafvordering schaadt.

Als bewoner moet worden aangemerkt degene wiens privé-huiselijk leven zich op een bepaalde plaats afspeelt. Ook indien een persoon niet meer feitelijk de woning bewoond, kan een deel van het huiselijk leven zich nog wel in de woning afspelen als er nog bezittingen in de woning zijn.

3.1.13 Bevoegdheden: Identificatie (conform W.I.D.)

De overheid dient de grondrechten van de burgers te respecteren. Hieronder valt ook het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. In bepaalde gevallen kan de overheid, waaronder de politie, op grond van regelgeving een inbreuk maken op dit grondrecht. Artikel 2 van de Wet op de Identificatieplicht (WID) in combinatie met artikel 8 lid 1 van de Politiewet 2012 biedt voor de politie deze mogelijkheid. Op grond van deze artikelen kan een politieambtenaar de identificatie van een burger vorderen mits dit redelijkerwijs noodzakelijk is voor de uitoefening van de politietaak.

3.2 Selectie uit de uitgebrachte adviezen

Ter afsluiting van dit jaarverslag bieden we u in samengevatte vorm een aantal door de commissie in dit jaar afgedane klachten aan.

Casus 1

Klaagster reed met haar fiets op het trottoir. Toen de betrokken politieambtenaar haar daarop aansprak, en zei dat ze moest afstappen en verder lopen, heeft klaagster gezegd dat ze vanwege het kinderzitje op haar fiets moeilijk kon afstappen, dat zij hoog zwanger was en dat zij bijna thuis was en daar zou afstappen. Verbalisant is achter klaagster aan gereden en heeft haar tot stoppen en afstappen gedwongen.

Tijdens het uitschrijven van de bekeuring voegde de echtgenoot van klaagster zich bij partijen. Hij stelde advocaat te zijn en zei tegen zijn vrouw dat ze op vragen geen antwoord hoefde te geven. Ook pakte hij het identiteitsbewijs van zijn vrouw uit de handen van de politieambtenaar. De politieambtenaar heeft dit teruggenomen en heeft de bekeuring verder uitgeschreven. Hij gaf ook zijn naam en stamnummer aan klaagsters echtgenoot. Om de zaak niet verder te laten escaleren heeft de politieambtenaar besloten klaagster en haar echtgenoot niet aan te houden.

Het gaat in deze zaak om de volgende klachtelelementen:

- Politieoptreden: bejegening
- Geweld: fysiek

Toen de politieambtenaar klaagster aansprak op haar verkeersgedrag, reageerde ze daar niet op. Ook na herhaalde verzoeken om te stoppen voldeed klaagster daar niet aan. De

politieambtenaar mocht naar het oordeel van de commissie klaagster onder die omstandigheden staande houden. De politieambtenaar heeft rechtmatig gebruik gemaakt van de hem toekomende bevoegdheden. De commissie acht het politieoptreden in deze behoorlijk. Met betrekking tot de klacht over het geweld (de manier waarop verbalisant klaagster tot stilstand heeft gebracht) lopen de verklaringen van klaagster en verbalisant zodanig uiteen dat de commissie daar geen oordeel kan geven. De commissie staat ook geen middelen ter beschikking om naar de onderliggende feiten nader onderzoek te doen. In de situatie dat de commissie slechts beschikt over elkaar tegensprekende verklaringen en zich in het dossier verder geen ondersteuning van een der verklaringen bevindt, kunnen we, hoewel niet bevredigend, niet anders dan tot dit oordeel komen.

De chef van de eenheid neemt het advies van de commissie met betrekking tot het onderdeel bejegening over. Met het onderdeel geweld volgt de chef het advies van de commissie niet en oordeelt de klacht op dat punt ongegrond.

Casus 2.

Klager zat op de trappen van het beursgebouw. Het daar gevestigde restaurant was gesloten. Hij had verschillende bakjes met eten voor zich uitgestald. Tijdens zijn maaltijd wordt hij benaderd door twee politieambtenaren. Een van hen spreekt klager aan en vraagt hem waarom hij daar zit te eten. Als klager zegt dat hij dakloos is, wordt zijn identiteitsbewijs gevorderd. De politieambtenaar geeft aan dat klager op het eigendom van de gemeente Amsterdam zat en dat hij daarvoor een boete kan krijgen. Klager geeft aan dat hij het met de situatie niet eens is en dat hij een klacht zal indienen tegen betreffende politieambtenaar. Op dat moment spreekt de politieambtenaar klager aan op het aardappelschilmes dat bij de bakjes met eten ligt. Dit is een overtreding van het ter plaatse geldende messenverbod. De andere politieambtenaar zet zijn schoen op het aardappelschilmes. Vervolgens wordt klager gedwongen dit mes bij zijn eten te stoppen. Als klager de bakjes met eten wil opruimen, vallen ze op de grond. De politieman moest hierom lachen en beval klager het eten op te ruimen omdat hij anders een boete voor vervuiling van gemeente-eigendom zou krijgen. Klager voelt zich onheus bejegend en beledigd. Verbalisant sprak klager aan met 'vriend' en bleef dit doen ook nadat klager had aangegeven hiervan niet gediend te zijn. Klager vermoedt dat hij is aangesproken omdat hij allochtoon is.

Het gaat in deze zaak om de volgende klachtelementen:

- Politieoptreden: onjuiste actie (aanspreken/wegsturen)
- Bevoegdheden: identificatie (conform WID)
- Politieoptreden: bejegening/houding/gedrag

De commissie acht het aanspreken van klager omdat hij op de trappen van het Beursgebouw zat te eten niet behoorlijk. Klager gedroeg zich niet hinderlijk, hij was niet bezig die ruimte te verontreinigen en het doel van zijn aanwezigheid daar was het nuttigen van zijn maaltijd. Daarbij overweegt de commissie dat die trappen door een zeer divers publiek dagelijks worden gebruikt om bijvoorbeeld even uit te rusten, iets te eten of muziek te maken, zonder dat de politie optreedt.

Het vorderen van klagers identiteitsbewijs acht de commissie eveneens onbehoorlijk. Er bestond geen enkele (juridische) aanleiding om op dat moment inzage in het identiteitsbewijs van klager te vorderen. Hoewel de WID de politie ruime controlemogelijkheden biedt, dient er naar het oordeel van de commissie, wel aanleiding te zijn om van die bevoegdheden

gebruik te maken. Naar het oordeel van de commissie blijkt van een dergelijke aanleiding uit het dossier niet.

Ook de wijze waarop verbalisanten klager hebben bejegend acht de commissie onbehoorlijk. De politieambtenaar heeft klager aangesproken met vriend en hij heeft hem getutoyeerd terwijl klager aangaf daarvan niet gediend te zijn. Dit past niet binnen de professionele benadering die van een politieambtenaar mag worden verwacht.

Casus 3.

Klager zat op de rand van een fontein in de buurt van het Centraal station van Amsterdam een joint te roken toen hij werd aangesproken door twee politieambtenaren. De politieambtenaren verzochten klager weg te gaan. Toen klager kenbaar maakte dat hij niets verkeerd deed en met rust gelaten wilde worden, werd hem verzocht zich te identificeren. Dat deed klager, die hierop de politieambtenaren om hun stamnummer verzocht. Dat gaven zij, maar ze wilden klager niet een pen lenen om die informatie op te schrijven. De politieambtenaren zeiden dat klager moest oprotten. Toen klager weigerde weg te gaan werd hij aangehouden wegens verstoring van de openbare orde. Op het politiebureau werd klager onderworpen aan een opiumfouillering. Toen klager vroeg of dat in de fouilleringsruimte kon gebeuren, werd hij hardhandig van zijn kleding ontdaan en in zijn gezicht en tegen zijn borst geslagen.

In deze zaak gaat het om de volgende klachtelementen:

- Politieoptreden: onjuiste actie (wegsturen/vorderen)
- Bevoegdheden: identificatie conform WID
- Politieoptreden: naam/legitimatie
- Politieoptreden: bejegening/houding/gedrag
- Bevoegdheden: aanhouding/ vrijheidsbeneming
- Bevoegdheden: fouilleren
- Geweld: fysiek

De commissie acht het wegsturen/vorderen weg te gaan niet behoorlijk. Klager veroorzaakte geen overlast. Hij rookte een joint, maar dat is in het gebied waar hij zich bevond niet verboden. Evenmin geldt in dat gebied een verbod dat in afwijking van het gedoogbeleid het voor handen hebben van softdrugs verbiedt.

Het vorderen van klagers identiteitsbewijs acht de commissie ook niet behoorlijk. Geen van de wettelijke gronden waarop een dergelijke vordering kan worden gedaan, deed zich toen voor. Voor het overige gaf het gedrag van klager aanleiding om het aan te spreken en inzage in zijn identiteitsbewijs te vorderen. Hier geldt hetgeen ook bij de vorige casus is vermeld. Voor een vordering op basis van de WID dient wel enige aanleiding te zijn en daarvan is in dit dossier niet gebleken.

De wijze waarop de politieambtenaren hun stamnummer aan klager hebben verstrekt acht de commissie behoorlijk. Het niet ter beschikking stellen van een pen om de stamnummers op te schrijven, doet aan dat oordeel niet af.

De wijze waarop betrokken politieambtenaren klager hebben bejegend acht de commissie ook behoorlijk. De commissie acht de door de politieambtenaren afgelegde verklaringen

aannemelijk, klager heeft daar tegenover geen feiten of omstandigheden aangevoerd die bij de commissie tot een ander oordeel zouden leiden.

De aanhouding van klager acht de commissie onbehoorlijk. De politieambtenaren hebben de aanhouding van klager gebaseerd op feitcode F120a uit het zogenaamde feitenboekje. Zij hebben daarbij niet nagegaan of het daar gememoreerde feit werkelijk strafbaar is gesteld in de APV van Amsterdam. De fontein waarop klager zat is geen gedenkteken als bedoeld in de APV. Er was geen rechtsgrond aanwezig op grond waarvan klager had mogen worden aangehouden.

De fouillering acht de commissie wel behoorlijk. Klager is onderworpen aan een insluitingsfouillering en niet aan een fouillering op grond van de Opiumwet. De commissie acht de hierover afgelegde verklaringen door de politieambtenaar aannemelijker dan die van klager.

Het tijdens de insluitingsfouillering toegepaste geweld acht de commissie ook behoorlijk. Naar het oordeel van de commissie heeft de betrokken politieambtenaar gehandeld volgens de standaardprocedure. Hij heeft klager een aantal keren bij de arm vastgepakt omdat klager zich verzette tegen deze fouillering. Dit geweld acht de commissie proportioneel in relatie tot het beoogde doel.

Casus 4.

Klager is naar zijn oordeel ten onrechte aangehouden op verdenking van winkeldiefstal. Betrokken politiemensen hebben hem de reden van zijn aanhouding niet meegedeeld. Bij de aanhouding is buitensporig veel geweld gebruikt en de transportboeien zijn veel te strak aangelegd. Klager heeft hierdoor letsel opgelopen. Verbalisanten hebben klager uitgelachen. Klager was ten tijde van deze aanhouding minderjarig.

Het gaat in deze zaak om de volgende klachtelementen:

- Bevoegdheden: vrijheidsbeneming (aanhouding)
- Politieoptrede: onjuiste actie (niet medelen reden van aanhouding)
- Geweld: fysiek
- Geweld: handboeien
- Politieoptreden: bejegening/houding/gedrag

De commissie is van oordeel dat de aanhouding van klager als behoorlijk moet worden beoordeeld. Na een melding van winkeldiefstal zijn de politieambtenaren naar de betreffende winkel gegaan. Beveiligers hadden klager en een tweede persoon aangehouden op verdenking van winkeldiefstal. Op grond van hetgeen de politieambtenaren van de beveiligers hebben vernomen, bestond bij hen voldoende verdenking van het begaan van een strafbaar feit om tot aanhouding over te gaan.

De commissie acht het, in tegenstelling tot wat klager verklaart, op basis van de door drie politieambtenaren onafhankelijk van elkaar afgelegde verklaringen aannemelijk dat aan klager de reden van de aanhouding is meegedeeld. De commissie acht het optreden van de politie in deze behoorlijk.

Het door de politie bij aanhouding van klager toegepaste geweld acht de commissie onbehoorlijk. Vijf politieambtenaren hebben geweld toegepast op één verdachte, waarbij geen van de politieambtenaren zich had vergewist van de leeftijd van klager. De commissie heeft niet kunnen vaststellen of voorafgaande aan de geweldstoepassing een waarschuwing is gegeven. Het toegepaste geweld was naar het oordeel van de commissie niet proportioneel in relatie tot het beoogde doel.

Klager is geboeid omdat hij zich “groot” maakte en met luide stem zei niet mee te willen werken. Verbaal verzet tegen aanhouding vormt op zich geen aanleiding om een veiligheidsrisico te vrezen (NOM). Het fysieke verzet van klager heeft zich pas voorgedaan toen een van de politieambtenaren de linker pols van klager vastpakte met het doel hem te boeien. Het boeien van deze klager acht de commissie niet behoorlijk.

Naar het oordeel van de commissie is niet komen vast te staan dat de politieambtenaren klager zouden hebben uitgelachen toen hij naar de auto werd begeleid. De commissie acht het politieoptreden in deze behoorlijk.

Casus 5.

Klager is in de nacht voor koningsdag in 2014 aangehouden wegens verstoring van de openbare orde. Tijdens die aanhouding is door de politie buitensporig geweld toegepast bestaande uit het op de grond gooien van klager met als gevolg een hoofdwond. Op het politiebureau is aan klager medische zorg onthouden. Voorts heeft de politie geweigerd foto's, die zouden kunnen dienen als bewijsmateriaal, te maken van klagers verwondingen. Het optreden van de politie was vooringenomen en discriminatoir; iemand met een Marokkaans uiterlijk pakken we met geweld aan; Nederlanders laten we met rust.

Klager is die nacht beland in een vechtpartij met drie anderen als gevolg waarvan hij bijtewonden in zijn hand en borst heeft opgelopen. Als de politie ter plaatse komt, wordt alleen aandacht aan klager besteed, niet aan de andere aanwezige personen. Bij het natrekken van zijn identiteitsbewijs bleek dat klager nog een gevangenisstraf moest uitzitten. Daarop is hij aangehouden en geboeid. Klager heeft geprotesteerd tegen de (ongelijke) manier van behandelen. In een tijdelijk Mobiel Onderkomen (MOK) is hij nog op de grond gegooid en is hij zeker 20 minuten op de grond gehouden door twee politieambtenaren. Op het politiebureau is door de politiemensen noch door de GGD-arts aandacht besteed aan zijn verwondingen.

In deze zaak zijn de volgende klachtelementen aan de orde:

- Geweld: fysiek
- Politieoptreden: onjuiste actie (niet meedelen van reden van aanhouding)
- Politieoptreden: arrestantenbehandeling (medische bijstand)
- Politieoptreden: bejegening

Ten aanzien van het tegen klager toegepaste geweld is de commissie van oordeel dat het politieoptreden in deze als niet behoorlijk moet worden aangemerkt. Hoewel het de commissie niet gelukt is de namen te achterhalen van degenen die het geweld op klager hebben toegepast, is de commissie op grond van de verklaringen van twee bij de aanhouding betrokken politieambtenaren van oordeel dat tegen klager geweld is gebruikt bestaande uit het tegen de grond werken en tegen de grond houden van klager. Uit het dossier blijkt niet of er andere mogelijkheden waren om klager onder controle te krijgen of dat de betrokken politieambtenaren andere mogelijkheden hebben overwogen.

Bij de oordeelsvorming door de commissie heeft zeker een rol gespeeld dat dit geweld in strijd met de vigerende voorschriften niet door de geweld toepassende politieambtenaren is gemeld bij een meerdere.

Voor de commissie staat vast dat aan klager de reden van zijn aanhouding, het uitjouwen van politiemensen, is meegedeeld. Dit is hem in ieder geval medegedeeld bij zijn geleiding voor de hulpofficier van justitie. Ook al wordt die reden niet onmiddellijk bij de fysieke aanhouding meegedeeld, acht het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het alsnog mededelen van de reden van aanhouding binnen enkele uren na aanhouding geen schending van het EVRM. Het politieoptreden in deze acht de commissie behoorlijk.

Tijdens zijn aanhouding en later zijn voorgeleiding hebben de betrokken politieambtenaren niet zodanig letsel bij klager waargenomen dat zij daarin aanleiding zagen medische bijstand in te roepen. Aan de verpleegkundige die klager heeft gezien vanwege hartklachten vertelde klager desgevraagd dat alles goed met hem ging. Nadat hij was overgebracht naar een penitentiare inrichting heeft klager ook niet gerept over zijn letsel. Nu klager zijn letsel niet heeft gemeld en de politieambtenaren geen directe noodzaak zagen voor het verlenen van medische hulp acht de commissie het politieoptreden in deze behoorlijk.

Het optreden van de politie ten tijde van het tussenbeide komen bij de vechtpartij waarbij klager betrokken was, acht de commissie behoorlijk. De politie heeft de vechtende partijen gescheiden en de betrokkenen in verschillende richtingen afgevoerd. De personalia van alle betrokkenen zijn opgenomen. Naar het oordeel van de commissie ontbreekt aan dit politieoptreden vooringenomenheid noch is dit optreden als discriminatoir aan te merken.

Casus 6.

Klager is verwickeld in een juridische procedure. In het kader daarvan wilde hij zijn dossier ophalen bij (naar de commissie begrijpt) zijn toenmalige advocaat. Nadat laatste aan klager meedeelde dat hij zijn dossier niet mee zou krijgen, is er een worsteling ontstaan. Deze was zodanig heftig dat de politie, die na een melding, ter plaatse is gekomen, klager als verdachte heeft aangehouden op verdenking van mishandeling.

Klager vindt dat hij bij zijn aanhouding ten onrechte is geboeid en dat er bij zijn aanhouding te veel geweld is gebruikt. Volgens klager was er bij zijn aanhouding een politieman in burger aanwezig, maar van deze persoon ontbreekt in het dossier een proces-verbaal. Voorts heeft klager de volgende klachten opgesomd:

Na zijn aanhouding om 16.00u heeft klager geen voedsel verstrekt gekregen tot de daarop volgende morgen. Klager heeft verschillende malen gevraagd om zijn medicijnen, maar hij heeft deze niet gekregen. Klager is op 4 februari aangehouden en hij is op 5 februari voorgeleid aan de rechter-commissaris. Hoewel zijn vader schone kleding voor hem had aangeleverd, heeft hij deze niet gekregen. Tijdens zijn voorgeleiding bij de rechter-commissaris droeg hij vuile kleding waarin hij had geürineerd.

In deze zaak gaat het om de volgende klachtelementen:

- Geweld: fysiek en pepperspray
- Geweld: handboeien
- Politieoptreden: vastleggen/verantwoorden (ontbreken proces-verbaal)
- Politieoptreden: arrestantenbehandeling (niet verstrekken maaltijd)
- Politieoptreden: arrestantenbehandeling (onthouden medicatie)
- Politieoptreden: arrestantenbehandeling (niet verstrekken schone kleding)

De klacht is tijdelijk buiten behandeling gesteld vanwege de samenloop van de klachtenprocedure met een strafrechtelijke procedure tegen klager. Klager is op 24 september 2014 door de meervoudige strafkamer van de rechtbank Amsterdam veroordeeld voor een poging tot zware mishandeling, mishandeling en weerspannigheid.

Met betrekking tot het door de politie toegepaste geweld bij de aanhouding van klager is in het kader van de strafrechtelijke procedure geen verweer gevoerd strekkend tot de niet ontvankelijkheid van het Openbaar Ministerie. Nu dit verweer niet gevoerd is en de rechtbank daar ambtshalve geen uitspraak over heeft gedaan, kan de klachtencommissie met betrekking tot dit punt komen tot een oordeel.

Met betrekking tot de toepassing van geweld en het gebruik van pepperspray is de commissie van oordeel dat dit politieoptreden als behoorlijk dient te worden aangemerkt. Klager heeft zich verzet tegen zijn aanhouding. De politieambtenaren hebben eerst licht fysiek geweld toegepast. Bij uitblijven van het gewenste effect hebben zij zwaarder geweld gebruikt en het geweldsmiddel pepperspray ingezet.

Het aanbrengen van transportboeien acht de commissie ook behoorlijk. De situatie waarin klager werd aangetroffen noopte de aanwezige politieambtenaren terecht tot de beslissing klager voor zijn eigen veiligheid transportboeien aan te leggen.

Met betrekking tot het ontbreken van een proces-verbaal van een politieman in burger is de commissie niet in staat een oordeel te geven. De verklaringen met betrekking tot de aanwezigheid van deze persoon spreken elkaar tegen en de commissie ziet geen reden om aan de ene verklaring meer waarde te hechten dan aan de andere.

Hoewel klager tijdens zijn verblijf op het politiebureau geen maaltijd heeft ontvangen, is de commissie van oordeel dat dit niet aan de politie valt te verwijten. Klager heeft twee maal drinken gekregen en een hem aangeboden maaltijd heeft hij geweigerd. De commissie oordeelt het politieoptreden in deze behoorlijk.

Met betrekking tot het verstrekken van medicatie aan klager maakt de commissie een onderscheid tussen het verstrekken in de avond en nacht en het verstrekken in de ochtend. Met betrekking tot het verstrekken van medicatie in de avond/nacht acht de commissie het politieoptreden behoorlijk. De politie mag geen medicatie verstrekken zonder een arts of GGD verpleegkundige te hebben geconsulteerd. Rond 23.00 uur heeft dat consult plaatsgevonden en om 00:31 uur heeft klager zijn medicatie ontvangen. De commissie acht het politieoptreden behoorlijk.

Met betrekking tot het verstrekken van klagers medicatie in de ochtend heeft de politie naar het oordeel van de commissie in onvoldoende mate zorggedragen voor het tijdig verstrekken van medicatie aan klager. De politie heeft zich op dit punt te weinig ingespannen. De commissie acht het politieoptreden in deze onbehoorlijk.

De vader van klager heeft op de dag van zijn aanhouding om 23.00 uur schone kleding voor zijn zoon gebracht. Uit de ter zake afgelegde verklaringen leidt de commissie af dat de politie als voorwaarde voor het verstrekken van schone kleding aan klager heeft gesteld dat deze eerst moest douchen. De politie had deze voorwaarde niet mogen stellen. De commissie oordeelt het politieoptreden als onbehoorlijk

Hoofdstuk 4: TER AFSLUITING.

Het sobere karakter van dit jaarverslag was u aangezegd. Ik hoop dat u niet teleurgesteld bent in hetgeen u gelezen hebt. In het jaar 2015 hebben zich situaties voorgedaan waarvan we ons als commissie afvragen of deze signalen zijn van zich ontwikkelende tendensen. Veel klachten van niet allochtone klagers worden afgesloten met een soort algemene klacht: “ik ben/word gediscrimineerd.” Uit de klacht wordt vaak niet duidelijk waar het punt van discriminatie zou hebben gezeten. Het gevoel bij allochtone klagers door de overheid, met name door de politie, gediscrimineerd te worden, leeft echter wel. Het zal veel tijd en aandacht vergen om met dit onderwerp, dat zich moeilijk laat kaderen, de komende jaren adequaat om te gaan.

Een evenzeer moeilijk te benaderen probleemgebied betreft de positie van de politiemensen over wie geklaagd wordt. Klachten raken de politiemensen vaak hard op het gebied van hun integriteit en hun professionaliteit in de uitoefening van hun functie. Klagers realiseren zich vaak niet hoe hard hun klachten aankomen bij degenen over wie zij klagen, zeker als een klacht als niet gegrond wordt beoordeeld. Het is de taak van de commissie om in de klachtenprocedure naar beide kanten bescherming te bieden, de klagende burger tegen politieoptreden, maar ook de beklaagde politieambtenaar tegen op oneigenlijke gronden ingediende klachten.

Henk de Graaff, voorzitter.

Bijlage A

Samenstelling Klachtencommissie Eenheid Amsterdam

Voorzitter

dr. mr. H.J. de Graaff (vanaf juni 2015)

Vice-voorzitter

mw. mr. M. Soffers (vanaf juli 2015), bestuursrechter rechtbank Den Haag

Leden

mr. R.O.Meijer, adviseur Twynstra Gudde (vanaf 1 november 2014 tot 1 juni 2015 waarnemend voorzitter)

mw. mr. C.A. Winnubst, advocaat & NMI register Mediator

mw. mr. A Ghonedale, stafjurist NIFP (Pieter Baan Centrum)

mr. R.J.L. van Bokhoven (vanaf oktober 2015) (Officier van Justitie, Openbaar Ministerie Den Haag)

Secretaris

mw. dr. mr. B. van Caem (tot en met maart 2015)

mr. drs. G.J. Pronk (vanaf maart 2015 tot en met juli 2015)

mr. R.P. Nijssen (vanaf juli 2015)

Adjunct-secretaris

mw. mr. F.T. Wind (tot juli 2015)

mw. mr. D.M. Tensen (vanaf juni 2015)

Juridisch medewerker

mw. D. Klaassen L.L.B. (vanaf juli 2015)

Administratieve ondersteuning

mw. J. Krook (tot juni 2015)

mw. O. Wessel (tot juli 2015)